

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**IOAN. PETRI || MAFFEI, || BERGOMATIS, || E SOCIETATE ||
IESV, || HISTORIARVM || INDICARVM || LIBRI XVI. ||
SELECTARVM, ITEM, EX || INDIA EPISTOLARVM || LIBRI
IV. ||**

Maffei, Giovanni Pietro

Coloniae Agrippinae, Anno M.D.XC.

VD16 M 105

Variæ Ignatium tempestates excitantur. Cap. XVI.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-64627](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-64627)

atq; indefessus labor in subleuandis pauperibus, orbis orbisq; educatione ac puerorum curanda tuendaque, & perditis mulierculis auxilio ad frugem & continentiam traduccendis.

Varia in Ignatium tempestates exiunt.

Cap. XVI.

Vibus ille rebus dum Christianitas agit intrepidè, multorum vitis, et simultratesque contraxit. In quibus quidam (cuius nomen patet) in opere potens & graciosus, cum abbatibus se mulierculam, quam nuptiarum in cenobio collocatam femina per se fauore in dies concepta rabie, quam accecidit, ita demum exarsit: ut pane ac primùm, facta manu, fenestras cenobii, ut tere, custodes infestare, minari deinde in cenobii flore, & socios, in circulis caribusque ecclesiasticis conferre, quin etiam ex occurso profectibus ecclesiasticis eosdem inestere: denique ad eos fumos ecclesiasticos improbissimas in ipsorum vitam calumnias, & re: quæ domos primùm nobilium circumstant, & taque sermonibus (quos partim pronam in demerenda suasio, partim vafani illius artificium diabolice, & abbat) ad Cardinales etiam, atque adeo ad ipsos principes peruenierunt. Igitur vulgus, ut est plerumque, leuius, quos nuper summa cum approbatione exsecrari, & singulorum caput dira imprecatione gerere; proius ut iam non modo effere possent, sed ne pedem quidem ianua turo effere possent. Verò, licet magna ex parte fictas criminationes, tamen rati subesse profectò nescio quid, quod inuidia flammam foueret, vel immutata, vel

data in Ignatium voluntate videbantur. At Ignatius, quamvis à sua suorumque consuetudine multos abduci non sine rei Christianæ iactura cerneret; tamē ratus mitigari hominis ferociam posse, primò rem dissimulare, atque adeo officijs cum improbitate cernere: deinde ubi malum serpere quotidie latius, & ipsa patientia corroborari audaciam sensit non tam priuato dolore, quàm rei publicæ detrimento permotus, ad Summum Pontificem adiit, ab eoque suppliciter impetrauit, vt criminum, quæ sibi suisque denuò obijceretur, ac re iudiciū excerneretur ab Archinto Vicario, & Francisco Michaëlo Urbis præfecto. Ij, citati omnibus ad quos criminum vel suspicio vel conscientia pertinebat, ac per diligentem inquisitionem calumniatoris fraude comperit, Ignatium & socios non modò absoluerunt lata sententia, sed etiam debitis laudibus & honore verborum exalterunt, increpito valde aduersario, pœnaque proposita non leui, nisi à petulantia maledictisq; desisterent, ne grauius in eum animaduerneretur, Ignatio in primis deprecatore perfectum est, ita, quod antea semper, tam quò que Ignatij sanctitatem illustrauit hominum iniuria; & Deo duce, virtus ac veritas, dum violata, effulsit. Hisdem ferè insidijs postmodum appetitus Ignatius est à sacerdote quodam, qui cum domum cathumenorum administraret, ferre non poterat in eam regenda familia maiorem à loci præsidibus Ignatij rationem haberi, quàm sui. Sed miser, Ignatio silente ac pro eodem orante, breui perfidiæ pœnas dedit. atrocias enim anteaactæ vitæ sceleribus iusto Dei iudicio patefactis, quæ ad eam vsque diem astutè suppresserat; sacerdotio spoliatus, & perpetuo carceri addictus est.

bb 4

Regimen